

АТОМНИК України

№41 (723) 9 жовтня 2014 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЯДЕРНІ І СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОБІТ У ЗОНІ ВІДЧУЖЕННЯ

Чернобыльская атомная электростанция: поступь в нелегких современных условиях

Игорь Грамоткин начал работать на Чернобыльской АЭС в 1988 году. В реакторном цехе прошел все служебные ступеньки — от оператора до заместителя начальника смены станции. В 1995 году он ушел на другую, связанную с энергетическим профилем, работу, с 2001 года по февраль 2005-го занимал должность заместителя директора службы человеческого ресурса Запорожской АЭС. В августе этого же года вернулся в родной коллектив в качестве генерального директора государственного специализированного предприятия «Чернобыльская АЭС».

Корреспондент газеты попросил Игоря Ивановича рассказать о своей деятельности на этом ответственном посту, жизненных принципах, о взаимоотношениях администрации и профсоюзной организации по социальной поддержке работников госпредприятия. Первоначально в интервью само собой напрашивался вопрос: коллектива, нам удалось достичь ХОЯТ-2 нам удалось фактически вернуть 70% из того финансирования, которое было выделено. То есть подрядчик Фраматом возместил средства из бюджета этого неудавшегося по его вине проекта обратно. Это невиданное достижение, когда тогдашняя «Большая восьмерка» возвратила деньги, которые были потрачены на данный проект. За эти годы выполнен огромный объем работ, связанный с освобождением энергоблоков от отработавшего ядерного топлива. Мы еще в конце 2005-го — в начале 2006 года начали разгребать от топлива активные зоны реакторов, что существенно позволило снизить стоимость эксплуатационных затрат на поддержание блоков. А после этого осуществили модернизацию существующего хранилища отработавшего ядерного топлива мокрого типа. И вот в прошлом году мы полностью вывезли все кондиционное топливо, которое не имело повреждений, со всех атомных блоков.

(Продолжение на 2-й стр.)

— Игорь Иванович, вам не так давно исполнилось 50 лет со дня рождения, пошел десятый год вашего руководства Чернобыльской АЭС. Скажите, сегодня вы можете дать оценку результатам своей работы как генерального директора печально известного в мире ядерного объекта?

— Наверное, это будет неправильно, если я буду давать себе оценку. Скажу о другом. Начиная с 2005 года, как только я возглавил

надходження чергового траншу коштів на рахунок Спілки афганців комісія координує розподіл грошей.

За даними бухгалтерії РАЕС, на рахунок Кузнецької Спілки афганців перераховано 492 тисячі гривень. На цю суму закуплено та передано військовим бронежилети, шоломи, камуфляжну форму, берці, продукти харчування, медичні аптечки, інструмент, казани. Петро Ширко каже, що наразі гостро стоїть питання забезпечення зимовим одягом, термобілизмою, спальними мішками, шапками, рукавицями, а також пальмами лампами, бензопилами.

Пізніше виявилася дієвішою адресною допомогою, коли в окремі військові формування передавалося певне спорядження. Так, за кошти атомників придбано два тепловізори та десять комплектів коліматорних пристріїв.

Багато роблять профспілкові активісти, просто небайдужі працівники РАЕС, які займаються організацією закупівлі дослівно необхідного обмундирування, харчі для родичів та знайомих у зоні АТО. Допомога надається переважно призовникам-землякам, вихідцям з міста Кузнецька та Володимирецького району. Таких, за даними військомату, 170 осіб. Не лишаються поза увагою і військовослужбовці в/ч 3045, яка виконує завдання з охорони Рівненської АЕС. Військова частина 3045 направлена у зону АТО вже третю ротацію. Наші земляки-поліщукі воюють нині у складі батальйонів «Горинь», «Айдар», у 24-й, 30-й, 51-й, 72-й механізованих бригадах, у 80-й та 95-й аеромобільних бригадах. Також володимирчани проходять військову підготовку на Яворівському полігоні на Львівщині.

(Матеріали за темою
на 3-й стор.)

ПОЗИЦІЯ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

Профспілки проти реформи соцстрахування

30 вересня в інформаційній агенції «Укрінформ» відбулася прес-конференція, організована Федерацією профспілок України «Куди спливають 30 млрд. грн. страхових коштів?», на якій було поінформовано журналістів, що об єднання профспілок і роботодавців вимагають від Кабінету Міністрів відкликати законопроект «Про реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування та легалізації фонду оплати праці», який було передано до Верховної Ради 15 вересня цього року без належного громадського обговорення.

Урядовий законопроект практично зліквідує існуючу систему санаторно-курортного лікування, послугами якого користуються застраховані особи, унеможливив оздоровлення дітей за рахунок фонду соціального страхування, знизить розмір щорічного підвищення виплат потерпілим на виробництві, інші послуги, передбачені законодавством.

«Те, що запропоновано урядом, фактично перекреслює українську модель соціального страхування, ті надбання, які ми вибудували тривали роки за європейським зразком. Со самоврядність є звичайним класичним прикладом побудови європейської моделі соціального страхування», — зазначив на прес-конференції **Голова ФПУ Григорій Осавій**. — В Україні вибудовано тристоронню соціальну модель, що базується на трипартізмі — соціальному діалозі трьох сторін — держави, профспілок, роботодавців. На таких — тристоронніх — зasadах укладається, наприклад, Генеральна угода. Для урегулювання соціально-економічних питань в Україні створено Національну тристоронню соціально-економічну раду (НТСЕР). Модель трипартизму, відповідно, теж здійснюється в органах соціального страхування.

Що ж пропонує сьогодні уряд? Одержані фонди соціального страхування, скасувати право працівників бути представленими в управлінні фондами, скасувати право роботодавців брати участь в управлінні фондами.

Відповідальність громадян за своє соціальне самопочуття має базуватися на тому, що держава передає певні функції громадським організаціям, тобто розгортає, а не скручовати самоврядування.

Проте ми бачимо, що уряд, навпаки, має намір ліквідувати самоврядування й одержавити систему соціального страхування, зробити підконтрольним державі громадянське суспільство. Сьогодні фонди, які є самоврядними організаціями, діють прозоро, легітимно. Законодавством прописано, що будь-який громадянин чи організація мають можливість зробити відповідний запит і отримати відповідну інформацію, і, таким чином, утвіниться, як представники, яким делеговано право управління коштами соціального страхування, виконують свої функції».

Профспілки не влаштовує, що новим законопроектом ліквідується ціла низка гарантій, існуючих сьогодні в системі соціального страхування.

«Наприклад, санаторно-курортне лікування, — відзначив Г. Осавій. — Країна хвора: чорнобильці, люди які отримують травми на виробництві. А сьогодні ми маємо ще один важкий контингент — люди, які постраждали внаслідок АТО. Усі вони потребують швидкого і невідкладного лікування, відновлення здоров'я. Потребують звичайного профілактичного оздоровлення дітей. Проте пропонується санаторно-курортне лікування повністю ліквідувати як вид соціального страхування. Буде ліквідовано дитяче літнє оздоровлення. Уряд передає цю функцію на місце-

вий рівень. Тобто на розсуд місцевого самоврядування. Але ми чудово розуміємо, що бюджети цих органів мізерні й ніхто цю (оздоровчу) функцію виконувати не буде. Уряд пропонує також частково ліквідувати фінансування юнацько-спортивних шкіл. Ми будемо змушені також ліквідувати фінансування закупівлі новорічних подарунків.

Уряд протягом цього року вже двічі залазив у кишеню фондів загальнообов'язкового страхування, вносячи відповідні законодавчі пропозиції. Лише за останній півроку з фондів соціального страхування вилучено 2 млрд. грн. до Державного бюджету. І тим самим збідніли можливості фондів виконувати належним чином свої функції. Законопроектом розмір одноразового відшкодування потерпілим на виробництві передбачається зменшити у десять разів. Відомо, що щорічні вплати потерпілим на виробництві здійснюються в установлених розмірах з щорічною індексацією цього розміру не менш ніж на рівень щорічного зростання середньої заробітної плати в економіці. Так от, уряд пропонує зменшити цю норму у п'ять разів.

Ще одне питання: кому буде передано управління коштами? Передбачається створити центральний орган виконавчої влади. І, таким чином, створити державний орган, який буде на свій розсуд управляти коштами соціального страхування, планується також об'єднати усі фонди. Фактично йдеться про ліквідацію усіх чинних фондів загальнообов'язкового соціального страхування і утворення згодом державного органу, який управлятиме коштами. Тобто ми бачимо, що законопроект завдає серйозного удара по соціальним правам і соціальним гарантіям українських громадян.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЯДЕРНІ І СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОБІТ У ЗОНІ ВІДЧУЖЕННЯ

Чернобыльская атомная электростанция: поступь в нелегких современных условиях

(Продолжение.)

Начало на 1-й стр.)

Считаю, что освободить блоки от отработавшего ядерного топлива, при 50%-м бюджетном финансировании, это достаточно большой подвиг трудового коллектива. Скажем, такие вполне сложные вопросы, как изготовление пеналов для хранения отработавшего ядерного топлива, работники станции взяли на себя. Это очень трудоемкий и затратный процесс, и коллектив экономил деньги на каждом шагу.

Сегодня можно с уверенностью сказать, что мы не только освободили все блоки от ядерного топлива, но и уже статус третьего энергоблока вообще кардинально изменен. Теперь он — объект обращения с радиоактивными отходами, а не атомный энергоблок. Думаю, что в ближайшее время нам удастся с первого, второго энергоблоков освободить топливо, которое было повреждено в результате многолетней эксплуатации, и мы точно так же изменим статус этих объектов.

Кроме этого, в период 2006–2008 годов на объекте «Укрытие» были выполнены обширные стабилизационные работы. Очень жаль, что такие важные события остаются незамеченными как в Украине, так и вне ее. Дело в том, что мы на 15 лет обеспечили устойчивость объекта «Укрытие», который позволяет теперь надежно и безопасно его эксплуатировать. И сегодня даже при максимальном проектном землетрясении объект не разрушится, что очень важно вообще для всех жителей страны.

Впервые за прошедшее время мы приступили к демонтажу оборудования практически на многих площадках территории Чернобыльской АЭС. Самое удивительное, что мы организовали это хозяйственным способом, то есть не беря средств из государственного бюджета. Фактически стоимость работ, связанных с демонтажом оборудования, дезактивацией, дефрагментацией, освобождением его от регулирующего контроля, не превышает стоимость металломата, который у нас получается в результате этого демонтажа.

Могу вас заверить, что когда коллеги, приехавшие с Игналинской АЭС, ознакомились с нашим опытом, они были просто потрясены, что нам удастся вот таким образом организовать работу. Они уехали с намерением распространить такую практику на своей площадке.

Ну и, безусловно, беспрецедентное в мире сооружение нового безопасного конфайнмента на ЧАЭС. Пришлося пройти очень тяжелый этап проектирования, сводить и принимать решения, которых никто никогда в реальной жизни не применял. Стадия проектирования закончена, сегодня НБК растет на глазах. Мы построили восточную часть арки весом 12000 тонн. В этом году провели уникальную операцию — мы ее переместили на 150 метров, она отъехала в зону отстоя. Вскоре и западная часть арки станет в свое рабочее положение. Планируем в начале декабря арку, которую мы транспортировали в зону отстоя, опять вернуть обратно, соединить. Получится единая, монолитная конструкция и уже, начиная с января следующего года, будем ее оснащать оборудованием жизнеобеспечения: системами вентиляции, кондиционирования, пожарной безопасности...

Мы получили колоссальный международный опыт. Мало кто может

это оценить. Вот когда работают наши западные подрядчики рядом с их инженерно-техническим составом, с менеджерами по управлению проектом, находятся юристы. Они участвуют всегда во всех переговорах, везде все фиксируют и постоянно пытаются любые задержки, изменения, отклонения от реализации проекта сразу «положить на бумагу» в качестве претензий и предъявлять им нам к оплате. Очень любопытно было бы знать для нас с вами, жителей Украины, в июле 2013 года таких претензий французский консорциум «Новарка», который по договору с нами строит арку, предъявил заказчику, то есть Чернобыльской АЭС, на сумму 108 млн. евро. В прошлом году донорская Ассамблея Чернобыльского фонда «Укрытие» в июле, когда встал вопрос о компенсации этих затрат, создала необходимую рабочую группу из независимых экспертов, которые это рассматривали. При этом доноры предупредили, если задержка будет сделана по вине Украины, заказчика, то Украина их будет оплачивать сама. Мы год работали над урегулированием этих претензий, мы были уверены в том, что нам удастся их все отклонить. И вот на июльской Ассамблее 2014 года, мы с радостью сегодня можем доложить, что все претензии были отклонены. Мы Украина не отяготили ни одним евро, долларом. Если при этом учесть, что мы работали по лондонскому праву. Считаю, что это вообще уникальный результат, которого нашей команде, руководству станции удалось добиться.

Сегодня, действительно, требуется дополнительное финансирование на сооружение арки, но претензий к Украине нет.

Мы за это время нигде, ни в чем, ни по одной позиции, по которой бы к Украине, к заказчику, Чернобыльской АЭС, могли быть претензии, и которые нам пришлось бы компенсировать, нигде их не допустили. Считаю, что коллектив, однозначно, закончит эти объекты, введет их в эксплуатацию и будет надежно эксплуатировать.

Но самое главное, что нам за эти годы не только удалось сохранить коллектив на объекте, который депрессивный, который закрывается. А найти способы мотивации людей для достижения очень хороших результатов, освоения новых технологий, новый знаний. Мы постоянно поддерживаем работоспособность коллектива, занимаемся его ротацией, мы берем молодежь, включаем ее в международные проекты, помогаем осваивать новые знания и новые технологии.

Вместе с тем мы так оптимизировали трудовой процесс, что спокойно, взвешенно, путем перераспределения объема работ, перевалификации людей, направления на другие виды деятельности, без социального напряжения ни для города Славутича, ни для коллектива снижаем численность персонала и при этом поддерживаем высокую работоспособность.

— Каким вы видите будущее развития промплощадки и в целом ядерной энергетики?

— Начну с самого большого. Во-первых, я инженер-физик по образованию, вся моя жизнедеятельность была связана с атомной энергетикой, включая ЧАЭС. И я глубоко убежден, особенно в сложнейших нынешних отношениях, связанных с обеспечением энергоресурсами Украины, что атомная

энергетика — это именно то ключевое звено, которое позволит гарантировать энергетическую безопасность Украины. Мы должны, безусловно, сформировать и замкнуть весь цикл использования атомной энергии, энергии ядра. Бог к нам милостив, он нам дал месторождения урана, у нас есть очень сейчас эффективно действующая система эксплуатации действующих энергоблоков, есть необходимая атомная промышленность, которую нужно дальше развивать. Я уверен, что НАЭК «Энергоатом» или любые другие компании, которые будут заниматься генерацией электроэнергии, они будут в основном на этом процессе сконцентрированы. Благодаря в кавычках, большой чернобыльской беде, но тем не менее, у нас есть зона отчуждения, в которой мы можем сконцентрировать завершающуюся часть атомного производства. Поэтому будущее площадки Чернобыльской АЭС, ее коллектива — это умение обращаться с отработавшим ядерным топливом, с радиоактивными отходами, радиоактивно загрязненными материалами. Здесь есть для этого вся необходимая инфраструктура, она постепенно создается. Уже сегодня мы можем обращаться с жидкими, твердыми РАО. Благодаря обособленности территории ЧАЭС мы можем использовать достаточно эффективные и дешевые способы дезактивации, которые очень сложно было бы организовать на любой из площадок действующих АЭС. Только по одной простой причине, вся территория ЧАЭС радиационно загрязнена, у нас песок, по которому мы ходим, грязнее, чем продукты дезактивации, которые мы получаем в результате дезактивации оборудования. Вот эту особенность нам нужно использовать, и мы всегда будем конкурентоспособны. Единственно, что нужно, создать нормальные экономические, рыночные условия. Ни в коем случае мы не должны деньги бюджетные получать, мы не должны входить в состав НАЭК «Энергоатом», а быть предприятием, которое будет оказывать услуги, либо выполнять государственный заказ, и который будет финансироваться со специального фонда, куда «Энергоатом» сегодня перечисляет значительные деньги. Сейчас этот спецфонд не понятно куда и на что тратится. А в результате объекта обращения с РАО на данный момент нет. Сейчас если Россия прекратит отработавшее топливо принимать, и что дальше, или начнет возвращать Украине высокояактивные отходы, а у нас еще конь не валялся. Нам некуда их принимать, НАЭК «Энергоатом» только начинает этим заниматься. То есть хотелось бы, чтобы была одна государственная программа в рамках одного исполнительного органа власти. А не так, как сейчас — атомная энергетика вырабатывает свыше 50% электроэнергии в стране, а профильного органа госправления не имеет. Я глубоко убежден, что правительство Украины будет формировать полный цикл эксплуатации ядерных установок. От газа нам нужно отказаться как можно быстрее, меньше его использовать. Нам нужна дешевая электроэнергия, которая позволит использовать электрические котлы, электроотопление и технически, технологически все, что с этим связано.

Николай ВАРЧИН
(Окончание
в следующем номере)

ПОЗИЦІЯ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛКОК УКРАЇНИ

Профспілки проти реформи соцстрахування

(Закінчення.)

Початок на 1-й стр.)

А сьогодні в Україні в системі соціального страхування змушенні отримувати послуги або матеріальну допомогу майже 30 млн. громадян. **Отже, 30 млн. громадян відчувають наслідки таких нововведень і, очевидно, будуть протестувати проти таких дій.**

Тому Федерація профспілок, інші національні профспілкові об'єднання виставлюють ультиматум Кабінету Міністрів України і вимагають відкликати законопроект, який було внесено урядом без проведення соціального діалогу, без попереднього обговорення сторонами соціального діалогу, яке передбачено регламентом Кабінету Міністрів. Без обговорення в Національній тристоронній соціально-економічній раді, що передбачає її регламент.

Тобто законопроект було «вкинуто» до Верховної Ради 15 вересня виключно поза межами громадського обговорення і консультацій. Що, до речі, суперечить заявам Президента, його продекламованним намірам, що влада має бути підконтрольною громадянському суспільству, більше того — прислухатися до його думок.

Учасник прес-конференції **головний лікар санаторію «Хмільник» Олександр Галаченко** наголосив, що внаслідок «псевдореформ» ми отримуємо обов'язково і гарантовано дві речі: недоступність санаторно-курортного лікування широким верствам нашого населення, і — тисячі безробітних працівників санаторно-курортних закладів.

Уряд має намір передати оздоровлення дітей на рівень місцевої влади. Але це буде обов'язок, який не підкріплений фінансами. Дітям, які оздоровлення звертуться до літніх таборів, які мало затратні, але й мало ефективні», — зауважив він.

Олександр Галаченко зауважив, що унаслідок проведених реформ можна буде забути про профілактичну допомогу. «Я хотів би навести слова класика нашої медицини М.І. Пирогова, який сказав, що майбутнє належить саме превентивній медицині. Тобто профілактичній. Відновлювальне лікування і профілактична медицина — це приоритетні завдання санаторно-курортних закладів. Якщо взяти за приклад інсульт, то вартість профілактики інсульту у десять разів дешевша, ніж його лікування. Якщо говорити про медичну реабілітацію, то кожний доллар, за даними ООН, вкладений у медичну реабілітацію, амортизується і повертається у державу в десятикратному розмірі. Найбільше реабілітаційних відділень представлено в системі Укрпрофоздоровниці. Це понад 100 відділень. Але й цих реабілітаційних ліжок не достатньо для відновлювального лікування. Тому наприпм цей надзвичайно потрібно розвивати, а не закривати. Завдяки реабілітаційній допомозі, 80 відсотків хворих повертаються на своє попереднє робоче місце. До того ж повертаються на місце півтора рази раніше тих, хто не проходив реабілітацію. Більше того, інвалідність серед реабілітавших утричі менша, ніж у тих, хто не проходив реабілітації. Здається, переваги профілактичного оздоровлення очевидні. Проте перевісний громадянин нашої держави все ж зможе купити собі оздоровчу путівку, яка коштує у середньому 6 тис. гривень.

Підраховано, що наслідком від низької профілактики захворюваності будуть втрати державі 4 відсотків ВВП. І це тоді, коли наша країна бореться, щоб наступного року приріст ВВП був хоча б 0,2 відсотки». **Ярослав Грабовецький, директор ДЮСШ (місто Коломия, Івано-Франківської області)** зі своєю боку висловив стурбованість, що напризволяє будуть кинуті 600 дитячо-юнацьких спортивних шкіл, які хоча б частково, але все ж фінансуються за кошти соцстрахувачу: «Нам байдуже, звідки надалі ми будемо отримувати фінансування, але є небезпека, що завдяки такій реформі отримаємо 6 тисяч безробітних тренерів та 170 тисяч дітей на вулиці, яких завтра держава збиратиме по закутках у вигляді наркоманів та алкоголіків».

«Урядові рішення, які прийшлися протягом року і дякі з них імплементувалися через законодавчі ініціативи уряду, а тепер — черговий пакет так званих реформаторських законів, які було передано 15 вересня до Верховної Ради, здебільшого спрямовані на зниження рівня соціального захисту населення, або ущемлення трудових прав працівників, — зазначив Г. Осовий. — Цілком зрозуміло, що ми з цим не можемо погодитися. Тому або ми — профспілки, роботодавці, уряд — повертаємося в русло цивілізованого соціального діалогу і обговорюємо ініціативи, які проводить уряд, або ж профспілки будуть змушені діяти у той спосіб, який визначене законом, — використовувати всі інструменти захисту прав працівників».

Довідково. У лютому 1991 року уряд, Україні і профспілки (на той час Рада Федерації незалежних профспілков України) прийняли спільну постанову «Про управління соціальним страхуванням в Україні», а в березні того ж року профспілки за участю представників Мінпраці, Мінфіну, Нацбанку України реалізували положення прийняті спільною постановою. Так було створено принципово нову структуру — Фонд соціального страхування України. Організаційно Фонд здійснював свою діяльність через створене правління Фонду, до складу якого входила абсолютна більшість представників від профспілкових об'єднань. Правління Фонду розробляло та затверджувало Положення про Фонд та його виконавчі органи. Метою створення Фонду було забезпечити фінансову самостійність та стабільність системи соціального страхування.

Сьогодні в Україні поки що існують такі види загальнообов'язкового державного соціального страхування: — **на випадок безробіття** (здійснюється через Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття).

— **соціальне страхування з тимчасової втрати працевлаштності та витратами, зумовленими похованням** (здійснюється через Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працевлаштності).

— **від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працевлаштності** (здійснюється через Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України).

— **пенсійне страхування** (здійснюється через Пенсійний фонд України та недержавні пенсійні фонди).

Лілія СОКОЛОВА

АТОМНІ НОВИНИ

На ЧАЕС розпочата реалізація проекту «Підтримка у поводженні з радіоактивними відходами в Україні»

У рамках проекту міжнародної технічної допомоги між «Чорнобильською АЕС та німецькою компанією «Plejades GmbH — Незалежні Експерти» було підписано меморандум про співпрацю та проведено старто-ву нараду.

Метою проекту є підвищення безпеки та економічної ефективності при поводженні з усіма типами радіоактивних відходів в Україні та, зокрема, орієнтування всіх видів робіт на мінімізацію утворення відходів. Крім цього, існує перспективна мета — постійне та безпечно захоронення РАВ.

Проект передбачається завершити у квітні 2017 року в декілька етапів, серед яких створення уніфікованих контейнерів та обладнання для поводження з транспортування РАВ; оптимізація транспортно-технологічної схеми; створення інструментів та програмного забезпечення для обстеження м

ПІДТРИМУВАТИ УКРАЇНУ — ЦЕ ЗАХИЩАТИ СЕБЕ

Місто може спати спокійно

Згідно з розпорядчими документами ДП НАЕК «Енергоатом» та ВП «Южно-Українська АЕС» з 15 по 26 вересня на базі в/ч 3044 Національної гвардії України перша група добровольців — працівників Компанії — прошла навчальні курси з відновлення загальновійськових навичок. По закінченні навчання відбулося урочисте вручення посвідчень.

12 днів 29 чоловіків, проживаючи в умовах, наближених до польових, відпрацювали навички з різних напрямів — правової підготовки, військової медицини, мінної справи, вогневої підготовки, обслуговування техніки тощо. 11 працівників різних професій Южно-Української АЕС і 18 — НАЕК «Енергоатом» пілі-о-гілі опанували основи військової справи. Серед них були такі, що в минулому проходили строкову службу в армії і обновили свої знання, а були й ті, для кого це перша практика, пов'язана з військовою справою. Головне, як зазначив один з інструкторів Євген Полещук, те, що люди патріотично налаштовані і готові в будь-яку хвилину стати захистом своєї Батьківщини.

Після закінчення курсів кожен з цих чоловіків повернувся на своє робоче місце, аби продовжити виконувати там професійні обов'язки. Генеральний директор Южно-Української АЕС Володимир Лісніченко подякував інструкторам і курсантам, побажав, аби навички, які вони отримали під час навчання, не довелося використовувати на практиці, але зазначив, що ці

курси є також своєрідною відповіддю тим терористичним угрупованням, які сформувалися на сході України.

Військовий комісар Южноукраїнсько-Арбузинського об'єднаного міського комісаріату Олександр Стоянов із задоволенням визнав: «Наразі тут стоять справжні захисники, які вже мало схожі на новобранці. Якщо пройдуть подібну підготовку ще десять разів по 11 южно-українців, то наше місто може спати спокійно».

— Такі курси потрібні для того, щоб уміти в будь-який час захищати свою сім'ю, своє місто, свою країну, — каже один з курсантів — радник президента НАЕК «Енергоатом» Олег Поліщук. — Подібні збори є одним з механізмів посилення боєздатності нашої країни. Хочеться, аби ця ідея нашої Компанії поширилася на інші українські підприємства та організації. Це сьогодні вкрай необхідно для нашої країни.

До речі. З 6 по 17 жовтня на базі навчального центру військової частини 3044 з охорони Южно-Української АЕС майже 30 осіб (10 з яких працівники ЮУАЕС, інші — співробітники дирекції ДП НАЕК «Енергоатом») проходять навчальні курси з оновлення загальновійськових навичок. Це вже друга група людей, які виявили бажання сформувати або відновити знання та вміння з основних військових дисциплін під керівництвом досвідчених інструкторів.

Оксана МІСЮКЕВИЧ

Фото автора

Інформація по теме

На полігоні служаще військової частини 3042 — призваною охороняють Запорізьку АЕС — на протяжenni трех днів делились теоретическими і практическими навичками военного дела с работниками станції. Переодеться в военную форму атомщики перевоплотились в бойцов-новобранцев — кто-то из них служил, а кто-то даже не имеет понятия, как держать боевое оружие в руках. Все по доброй воле решили пройти курс молодого бойца.

Обучаемых поделили на 5 групп, каждая из которых изучала и отрабатывала свое задание. За это время добровольцы прошли теоретическую и практическую подготовку. Сначала — все этапы по заданиям, а затем закрепление результата в команде, в том числе с использованием бронированной разведывательно-дозорной машины.

Справжні герої южноукраїнської землі

1 жовтня на Южно-Українській АЕС відбулася церемонія вшанування групи військовослужбовців спецпідрозділу «Скорпіон» військової частини 3044 Національної гвардії України з охорони об'єктів енергокомплексу. Бійці з 12 серпня по 26 вересня виконували військово-бойові завдання із захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України в зоні проведення антитерористичної операції (АТО). Це вже другий склад військовослужбовців цієї військової частини, що за ротацією в середині серпня змінив першу десятку бійців, які повернулися додому з війни.

Справжні герої южноукраїнської землі — працівники Олександр Адаменко, Сергій Базильчук і Сергій Дроботун, сержанти Воло-

димир Багінський, Максим Грицай та Олександр Соушко, молодші сержанти Андрій Білоус і Євген Лисенко, підполковники Олексій Воловик і Костянтин Кабанов — разом із іншими воїнами забезпечували мир у населених пунктах Слов'янськ, Слов'янськ і Ясинувата. Сьогодні троє їхніх товаришів у складі екіпажу БТР продовжують виконувати бойові завдання на сході країни та ще 10 за ротацією вирушили в зону АТО.

Під час заходу, на якому зібралися представники колективу Южно-Українського енергокомплексу та міського виконавчого комітету, було сказано багато теплих слів. Воїні вітали з поверненням додому, дякували за вірність ратному обов'язку. За високий професіоналізм, особисту мужність і героїзм, проявлені під час

захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України, бійців заохотили листами подяки від міського голови Южноукраїнськ, а від імені трудового колективу атомів вручили подарунки.

В БОРЬБЕ ЗА МИРНОЕ НЕБО

Слова «мирное небо» в нашей жизни, как ни странно, давно уже воспринимались неким шаблоном, архаизмом, чем-то вроде дежурного, автоматического пожелания, настолько невероятнымказалось, что нам придется когда-то не в кино, а в реальной жизни узнать, что небо может быть опасным, наполненным смертоносными молниями залпов, посылающим на головы живущих под ним людей не благодатные струи теплого летнего дождика, а щедро сыплющим пепел пожарищ... Поэтому, когда больше полугода назад, во время крымских событий, несколько жителей нашего города столкнулись с реалиями фронтовой жизни и увидели, в каких нечеловеческих условиях приходится оборонять рубежи нашей страны украинским военным, первым порывом было помочь, чем только

машине консервации, одежду, которые по мере возможности сразу отвозили бойцам. В

конце весны «загорелся» Донбасс, и география помощи значительно расширилась. Работы было невпроворот, ведь наши бойцы были практически лишены всего необходимого, да и потребности менялись со сменой погоды.

Постепенно фонд обратил не только благотворителей, но и единомышленников — к команде присоединились предприниматель Николай Сташко, отец Игорь Ворона (соучредитель фонда)

— настоятель храма греко-католической церкви в Южноукраинске, затем — предприниматель Иван Кваша и Петр Форостянин — директор АТХ ОП ЮУАЕС. С тех пор эти семеро мужчин и составляют боевое ядро «Мирного неба».

Им помогают три девушки — работницы нашей атомной станции Ольга Левицкая, Вера Лагно и Екатерина Сухинина.

«Впервые я приехал к солдатам в середине марта, — рассказывает глава фонда «Мирное небо» Александр Пелюх. — Меня встретила очень

плохо, вразнобой одетая ко-

манды бойцов, поэтому первым действием стал сбор одежды для них — бушлатов, берцев, форм. Когда разгорелись военные действия, приоритеты изменились в сторону приборов ночного видения, тепловизоров. А со временем мы стали обеспечивать всем, кроме оружия — одевать, обувать, кормить, лечить, помогать с военным оснащением.

За полгода своего существования солдатам было отправлено около 41 тонны различных грузов, а количество поездок уже даже перестали считать. Мы стараемся обеспечить всем необходимым в первую очередь бойцов, мобилизованных из нашего Южноукраинско-Арбузинского объединенного городского военкомата: полностью одеть-обуть, защитить бронежилетом и каской, обеспечить карамиатами, спальными мешками, рюкзаками. На группу бойцов даем также бензопилу, набор необходимых инструментов для ремонта техники, огнетушитель, прибор ночного видения на машину. Помогает фонд и семьям некоторых бойцов — городские

предприниматели выплачивают 1-2 тысячи гривен за семью. Изготавливаются также отдельные элементы и детали для техники, в которых имеется острейшая необходимость, но найти которые — проблема. Их производство налажено у нас в городе и в окрестностях. Помогают все — от слесарей до кузнецовых и сварщиков. Основные помощники фонда, конечно, южноукраинцы, но сегодня к нам присоединились люди из Арбузинского района, г. Херсон, г. Александрия (Кировоградская область), села Новиця (Ивано-Франковская область), г. Торонто (Канада), Фінляндія, г. Львова, г. Кузнецова.

Помогают и предприниматели, которые выплачивают 1-2 тысячи гривен. Участвуют в помочь солдатам также и городской бюджет. На сегодняшний день собрано 1 миллион 5 тысяч 760 гривен, и сумма эта каждый день устремляется, что в данном случае — только в радость, ведь это значит — помощь идет!

Огромное спасибо хотелось бы сказать работникам Южно-Украинской АЭС, которые постоянно помогают нам, как отчисляя свои средства из зарплаты прямо на счет «Мирного неба». Врачи-хирурги госпиталя, сейчас развернутого на передовой, мне встретился врач-рентгенолог, который за сутки сделал 280 снимков, работая без защиты, с разъединенными реагентами руками. Врачи-хирурги госпиталя, сейчас развернутого на передовой, мне встретился врач-рентгенолог, который за сутки сделал 280 снимков, работая без защиты, с разъединенными реагентами руками.

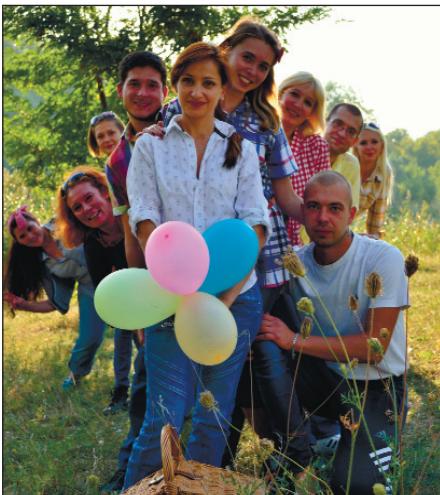
так и помогая другими способами. Ящики с надписью «Мирное небо» выставлены на всех проходных предприятиях, и если нет возможности прийти лично или перечислить деньги на счет, люди используют и такую возможность внести свой вклад в помощь землякам.

Печально, что один из самых главных противников работы благотворительного фонда — бюрократия и немобильные законы, в рамках которых иногда приходится проявлять просто чудеса изобретательности, чтобы помочь.

Все поездки частенько сопряжены с риском, очень тяжело морально наблюдать войну за окном автомобиля, но когда ты видишь в освобожденных от боевиков городах и поселках Донбасса родные сине-желтые флаги, которые развеваются в уже мирном для них небе, понимаешь, что «Мирное небо» работает не зря!

Елена БОНДАРЕНКО
Фото из архива фонда «Мирное небо»

ДОЗВІЛЛЯ МОЛОДІ СхідГЗК

Море сонця,
улыбок и позитива

Приход осені у кожного викликає різні емоції: хто-то заметить лише похолодання, слякоть і традиційний осеній насміх, хто-то поїде з сім'єю за грибами, а хто-то соберет друзів і отправиться на суботній пикніч, щоб вдовзі насладитися последніми теплыми дніми цього року, воспомінаннями, які будуть согрівати дожливими вечірами.

Іменно так рещила поступити Екатерина Хмаря, председатель організації молодежі ГП «УкрНІПІІП». Катенька хорошо известна серед молодежі Восточної об'єднаної організації профспілки веселим легким нравом, енергичністю і креативним мышленням. О таких говорять «девушка-праздник».

Коммуникальность, дружелюбие и врожденная неподражаемая обаятельность помогли Кате з легкостью найти желающих сделать «вылазку» на природу с последующей фотосессією. На предложение отклинулись как старые товарищи, так и нові ребята из подразделений ВостГОКа. В непринужденной дружескій атмосфері наш маленький колектив відразу разомісяться і спустя некоторое время появилось чувство, что мы общаемся много лет. А сплотила всех еще больше осення фотосессія — два замечательных фотографа Марія і Богдан оказались творческими ребятами з множеством ярких ідей для снимков, которые ми попытались візлотити в життя.

Хочется поблагодарить Екатерину Хмару и організацію молодежі УкрНІПІІП за організацію такого замечательного мероприятия. Этот пробный пикничок выходного осеннего дня подарил всем море солнца, улыбок и позитива, что в очередной раз доказывает: главное не то, что нас окружает, главное, как мы к этому относимся. В теплой компании солнечных людей любая осень станет приятным продолжением лета.

Александра МАХОНЯ,
зам. председателя организации
молодежи управления

ОХОРОНА ПРАЦІ ОЧИМА ДІТЕЙ

Видеть своих родителей здоровыми и счастливыми

Подведены итоги конкурса детских рисунков «Охрана труда глазами детей», организованного и проведенного специалистами службы охраны труда (СОТ) Запорожской АЭС.

В ОП «Запорожская АЭС» разработана «Программа Всемирного дня охраны труда», согласно которой ежегодно на предприятии запланированы мероприятия по повышению уровня безопасности труда на производстве и в быту не только для работников атомной станции, но и для маленьких жителей города-спутника АЭС — Энергодара. С целью воспитания у подрастающего поколения неравнодушия к собственной жизни и здоровью, ответственности за жизнь и здоровье окружающих, формирование навыков культуры безопасности труда, специалистами СОТ Запорожской АЭС

проводились беседы с учащимися начальных и средних классов.

Конкурс детского рисунка собрал в этом году рекордное количество авторов. Рисунки были представлены в двух возрастных категориях — от 6 до 10 и от 11 до 14 лет. 56 энергодарских ребят — учащиеся учебно-воспитательного комплекса №1, ООШ №2, многопрофильного лицея, показали видение темы в своем творчестве. Более 70 рисунков на тему охраны труда ребята самостоятельно и совместно с родителями нарисовали и представили на суд зрителей и судей конкурса.

У жюри была непростая задача — выбрать лучшие работы. Оценивалось не только художественное мастерство, но и тематика. Прийти к единому мнению жюри помогло голосование.

Лучшими рисунками в категории от 6 до 10 лет были признаны работы учащихся Евгении Коваль и Виктора Васильева; в категории от 11 до 14 лет — Ксении Доли. Все — с УВК №1.

Родители многих ребят работают на Запорожской АЭС, поэтому по детским работам видно понимание юными художниками факта, что речь идет об очень серьезном энергетическом предприятии. В рисунках ребят тема охраны труда перекликается с темой охраны окружающей среды: здоровье работающих на производстве людей напрямую связано с соблюдением требований охраны труда и поддержанием чистоты окружающей среды. Рисунки юных художников — воплощение главного желания всех детей — видеть своих родителей здоровыми и счастливыми.

БЛАГОДІЙНІСТЬ АТОМНИКІВ

ЮУАЕС — верный друг

Центра соціально-психологічної реабілітації дітей

«Добро пожаловать!» Такими словами встречали воспитанников Стакановской специализированной детско-юношеской спортивной школы олимпийского резерва Луганской области в Центре социально-психологической реабилитации детей (ЦСПРД) Южноукраинска.

Приехали юные спортсмены прямо из Очакова, где они отдыхали. Профсоюзный комитет Южно-Украинской АЭС закупил для стакановцев 30 путевок в спортивно-оздоровительный лагерь. Два с половиной месяца дети наслаждались солнцем, морем, занимались спортом и даже успели съездить на соревнования — в Николаев и Миргород. Отдыхом все остались довольны, но начался учебный год и детям необходимо садиться за парты. В Южноукраинск приехали 14 воспитанников Стакановской школы, остальных забрали родственники.

Обычно в Центре проживают дети, попавшие в сложную жизненную ситуацию, из Николаев-
сели на обед. Потом был сладкий стол.

Южно-Украинская АЭС — верный друг Центра социально-психологической реабилитации детей. Там находятся дети, оказавшиеся в сложной жизненной ситуации, и работники АЭС никогда не остаются в стороне от их проблем и помогают, чем могут. Для обеспечения детей из Стакановской специализированной школы всем необходимым на Южно-Украинской АЭС объявлена акция по сбору средств. За каждый подразделением АЭС закреплен ребенок, и работники подразделения собирают деньги, а потом представитель коллектива идет вместе с ребенком по магазинам, на рынок (чтобы была возможность примерить обувь и одежду) и покупает все, что нужно. Кроме того, атомщики приносят вещи и обувь, которые будут переданы в ЦСПРД и Рацинскую школу-интернат, над которой ЮУАЭС шефствует уже много лет.

Галина НАЗАРОВА
Фото автора

АТОМНИЙ СПОРТ

Спортсмены Чернобыльской АЭС — обладатели главного приза Спартакиады Атомпрофсоюза среди команд второй группы

В Славутиче проведены соревнования по программе Спартакиады Атомпрофсоюза среди команд второй группы. Спортсмены пяти профсоюзных организаций — ГСП ЧАЭС, ОП АРС, ПАТ КИЭП, ЧООП, ГП УОФО разыграли награды в трех видах спорта — мини-футболе, настольном теннисе и пляжном волейболе.

У женщин в турнире по настольному теннису звание чемпионки завоевала Валентина Бутыльская (ЧООП), победившая всех своих соперниц, Татьяна Бурдина (ЧАЭС) — серебряный призер, а Любовь Пискунова (УОФО) — бронзовый.

У мужчин, в отсутствии многократного чемпиона прошлых лет Василия Кондратенко, победителем мужского турнира стал Александр Блашкун (ЧАЭС), не проигравший ни одной встречи. Второе и третье места соответственно заняли — Владимир Ломов

(УОФО) и Аркадий Гаськов (ЧАЭС).

В командном первенстве после многолетнего перерыва победителями стали теннисисты ЧАЭС — А. Блашкун, А. Гаськов и Т. Бурдина, второе место у спортсменов УОФО и на третьем — ЧООП.

Площадка для пляжного волейбола расположена в Славутиче в скверике, в самом центре города, и многие отдающие горожане стали свидетелями интересных спартакиадных поединков. Как и год назад, снова не было равных дуэту (в пляжном волейболе команда состоит из двух спортсменов) Чернобыльской АЭС — Александру Адаменко и Сергею Иваненко, не проигравших ни одной партии. Более упорной была борьба за серебро и бронзу спартакиадного турнира. В итоге, на втором месте «пляжники» АРС, на третьем — КИЭП.

Не произошло сенсаций и в турнире по мини-футболу.

Славутич — это своеобразная «кузница» юных футбольных талантов. В разные годы здесь воспитано немало отличных футболистов, которые играли и играют в профессиональных командах нашей страны и за рубежом — С. Рожок, В. Жабокрицкий, П. Щедраков, О. Шевченко, А. Бровкин. А кто остался из ребят в городе, как правило, работают на ЧАЭС, продолжают защищать честь Славутича и трудового коллектива, поэтому спартакиадное золото станционной команды вполне закономерно. А вот борьба за второе-третье места разгорелася нешуточная. Решающей стала игра между командами АРС — УОФО, в которой атомным ремонтникам лишь в конце встречи удалось по спортивному «дожать» своего соперника — 3:1. АРС — на втором месте, УОФО — на третьем.

Кстати, в рамках спартакиадного турнира был разыгран еще один приз, пятый по счету «Кубок АРС», учредите-

Александр БЛАШКУН (ЧАЭС) —
чемпіон спартакиади по на-
стольному теннису

лем которого является дирек-
тором этого предприятия.

На торжественном закрытии соревнований медали и оба приза — спартакиадный и директорский — из рук директора «Атомремонтсервиса» Сикуна В.А. и председателя профсоюзного комитета ЧАЭС — Орлова М.И., были вручены футболистам ЧАЭС.

Как и прогнозировалось, обладателями главного приза

Міні-футбольна команда ЧАЭС — чемпіон Спартакиади Атомпрофсоюза

Спартакиады среди команд второй группы, присуждаемого за общекомандную победу, стали спортсмены Чернобыльской АЭС (руководитель физкультурной организации — Ковалев В.П.). Приз за второе место — у команды ОП «Атомремонтсервис», за третье — у коллектива ГП «УОФО».

Один из этапов Спартакиады Атомпрофсоюза завершен, и в нем нет проигравших, ведь все участники получили заряд бодрости и здоровья. Работа по укреплению физ-

культурно-спортивного дви-
ження на предприятиях и в
организациях атомной отрас-
ли продолжается — это долг и
обязанность профсоюзов, ра-
ботодателей. Это насто-
ящее веление времени.

Спартакиада атомщиков про-
должается и уже в октябре
в Желтых Водах будет прове-
ден очередной ее тур. Коман-
ды первой группы проведут соревнования по волейболу, настольному теннису и шахматам.

Николай МЕРКУШЕВ